

Валентина Пільгун з міста Тараща Київської обл. стала переможницею у номінації «Майбутній поет».
 Її книжка–саморобка **«Промінчик любові»** містить 74 вірши, написані дівчинкою. Також у збірці є чудові ілюстрації, зроблені маленькою авторкою

Моя мала Батьківщина – це перш за все моє рідне місто Тараща.

Моя Тараща є для мене найкращим містом у світі, таму це і моя жибу, там мої рідні, друзі, учителі. Про це я розповіла в своїй вірші: «Рідне місто», «Казка для мене місто» і «Моя Тараща».

Судно, що увалиє дощю покривати наш Таращанський район, не ра ласкала сонця, а в пошукає ласкє вогню, а потім самі ж є від цього споживають. Про нас є розповідь у вірші: «За урвєли поради».

А в вірші, «Віска пам'ята» я створила висловити свій погляд на те, хто не поважає впродовж своє життя заради того, щоб сьогодні у нас була своя земля, свої рідні і друзі, свої мала і велика Батьківщина.

Валентина Пільгун

Моя мала Батьківщина – це мій дім і моя родина.

Моя мала Батьківщина – це моя школа і мої учителі.

Моя мала Батьківщина – це, також, і кохана людина.

Моя мала Батьківщина – це природа рідного краю і все, що мене оточує.

Моя мала Батьківщина – це люди мого рідного краю, які постійно прагнуть і мають єднання з Україною в цілому і, також, з Європейськими державами через традиції, культуру і спорт.

Моя мала Батьківщина – це традиції і вшукання мого народу, та його культура і мова, які об'єднують усіх нас між собою.

Є багато різних свят, а також традицій і вшукань, які поєднують між собою людей мого рідного краю.

В нашій Таращі проводиться багато різних свят, а також інші заходи і, в тому числі, привабливі творчість видання творчості на теми.

Ще нас поєднує музика, народне мистецтво, українські пісні, великі святкування Нового року, Різдва, Великдень, або дня міста. Ну і найбільше нас єднає наша красива, свіжа милозвучна українська мова.

Ще це дає мені можливість до творчості і вшукань таму, що поєднує людей мого мого Батьківщини, а приваблива тільки віршів.

Валентина Пільгун

Моя Батьківщина

Україно моя! Батьківщино моя!
Є у тебе рівнини і гори
Що віками про них знає наша Земля
Бо ти маєш зелені простори
Бо завжди хвилювала собою ти світ
І краса твоя славу здіймала
Ти багато страждала ці тисячі літ
Та тепер незалежною стала
А твій красень великий, могутній Дніпро
Людям сили дарує віками
Всі легенди про нього звучать на добро
І серця прославляють піснями
Ще ти маєш красиві, квітучі сади
Є родючі поля і діброви
Тому вдосталь ти нас годувала завжди
Розцвітай же нам знову і знову
Мого серця любов не здолати нічим
Я повсюди тобою пишаюсь
І приємно мені, що у світі у цім
Українкою я називаюсь
Я у мріях своїх уявляю не раз
Що сусідні народи нам друзі
І країна моя в новий, пам'ятний час
Серед них, в Європейськiм союзi
Хоч минають ці дні, пролітають роки
Та нікому тоді не забути
Добрый погляд очей, ніжний дотик руки
Тих, хто зможе ще ближчими бути
Бо в культурі і в спорті народи—брати
Спільну пісню тоді заспівують
І побільшає скрізь на Землі доброти
Що її усі люди чекають

Валентина Пильгун

Мова мого народу

Мов нектар на устах рідна мова
Незабутня, квітуча, жива
Солов'їна вона, калинова
Бо так часто звучать ці слова
Скрізь у світі піснями лунає
Тішить душі, серця веселить
Для нас кращої мови немає
Ніж своя, що з дитинства звучить
Мов по зернятку слово до слова
Добрі звуки народ відбирав
Сотні років творилася мова
Поки час її долі настав
Її судилося скрізь зазвучати
Так, щоб кожен почути хотів
Бо вона і співуча й багата
Одна з тих, що найбільше в них слів
Все минуле, всю пам'ять народу
Наша мова в собі береже
В ній душа українського роду
Кожне слово у ній не чуже
Кожне слово — це сила могутня
Яка нас пов'язала усіх
І віджилих людей, і майбутніх
Відрікатися мови — це гріх
Не забудьмо її, розвиваймо!
Бо свою не замінять чужі
Бережімо як волю, вивчаймо
Рідна мова — це скарб для душі

Валентина Пильгун

Моя Тараща

Багато міст на Україні
Для когось рідних, дорогих
Та найдорожчим є людині
Одне лиш місто із усіх
Це те, в якому має жити
Там, де стоїть у неї дiм
Щоб і творити, і любити
Омріяне життя у нiм
Я теж майбутнє уявляю
В моїй країні дорогій
А з міст Таращу обираю
Бо люблю є лише у ній
З такими гарними думками
По рідній вулиці іду
І добре знаю: цими днями
Не мало нового знайду
Будуються нові будинки
На пошті роблять щось нове
Товарів більшає на ринку
Все місто кращає, живе
Але щодня, в любові погоду
Ось так, спинюся я не раз
І роздивляюся на природу
А в цей, такий чудовий час
Пухнаста білочка, тихенько
Щось на гіллячці дістає
Над нею — пташечка маленька
Співає про життя своє
Біля ставків гуляють діти
І мов ліхтарики горять
По всіх дворах красиві квіти
Дарують ніжний аромат
Я йду, і думкою радію
За кожную квіточку нову
Бо тут, де я ходжу і мрію
У цій природі я живу
Навколо світло, променисто
Від того й посміхаюся я
Бо це ж моє, це гарне місто
Тараща дорога моя
В ній перший раз я йшла до школи
В ній друзів вірних я знайшла
То ж не забуду я ніколи
Те, чим ці роки я жила
Розкішні бачила дерева
Котрих немає і в селі
Немов чарівна королева
Моя Тараща на Землі

Валентина Пильгун

Зібра нiй керiвала гуртка Валентина Пильгун
в сiм'яному селi, з українською гурткою Зібрава я, Пильгун
Валентина, в нiй вiдкриті корпi і талки з гурткою. А нiж
нашi інші гуртки—Нелла Артур, Лесенко Валентина і
Нелла Артур.
Зібра, що керiвувала нашим гуртком, а Валентина і слова авторки
справдi, тому що я і нiж керiвала, займалася у нiй творчiстю,
живу нiж усталили та керiвували і керiвували.